

AFGØRELSE

Ved e-mail af 20. november 2019 til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (nævnet) indgav *anmelder* (anmelder) en anmeldelse vedrørende *anmeldte 1* og *anmeldte 2* (de anmeldte), idet anmelder påstår, at de anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt, da de anmeldte har brudt vancouverreglerne og da de anmeldte uretmæssigt har brugt anmelders data.

Anmelder gør gældende, at de anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt i

Produktet produktet

ved at have brugt anmelders data i produktet uden at tilbyde anmelder medforfatterskab.

Nævnets resultat

Nævnet har på sit møde den 6. februar 2020 truffet afgørelse om at afvise at realitetsbehandle sagen.

Afgørelsen er truffet enstemmigt af landsdommer, dr.jur., ph.d. Jens Hartig Danielson (formand), professor, ph.d. Hanne Andersen, professor, ph.d. Dorte Hammershøi, professor, dr.med. Jørn Hounsgaard, professor, ph.d. Anne-Mette Hvas, professor, ph.d. Klemens Kappel, forskningsdirektør, ph.d. Ole Kirk, professor, dr.jur. Helle Bødker Madsen og programchef, ph.d. Anders Smith.

Nævnets afgørelse er begrundet nedenfor.

Anmeldelsen om videnskabelig uredelighed og anmeldtes bemærkninger hertil

Anmelder har til støtte for anmeldelsen navnlig anført, at de anmeldte uretmæssigt har anvendt data, som anmelder har fremstillet som led i sit ph.d.-arbejde. Endvidere har anmelder anført, at anmeldelsen er *a complaint of ethical misconduct*, og at de anmeldte ikke har fulgt Vancouverreglerne for forfatterskab. Endelig har anmelder anført, at hun har bidraget væsentligt til fremskaffelse og analyse af data, der indgår i de anmeldtes produkt.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

21. februar 2020

Kontakt til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed sker via:

Sekretariatet for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
nvu@ufm.dk

Styrelsen for Forskning og Uddannelse
Bredgade 40
1260 København K
Tel. 3544 6200
sfu@ufm.dk
www.ufm.dk
CVR-nr. 1991 8440

Sagsnr.: 2019-18

Ref.-nr.
19/45635

De anmeldte har anført, at anmelder ikke deltog i analyse af data, der anvendes i de anmeldtes produkt, og at den ene af de anmeldte, som hovedvejleder for anmelder, var vel vidende om, at anmelder ikke havde kompetencerne til analyse og fortolkning af metabolomics. De anmeldte har endelig anført, at anmelder er blevet takket for sin del af arbejdet med indsamling af data i de anmeldtes produkt under *Acknowledgements*.

Retsgrundlag

Sagen er blevet behandlet efter lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven).

Nævnets kompetence fremgår af lovens § 4, stk. 1:

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Af bemærkningerne til lovens § 4, stk. 1, jf. lovforslag nr. L 117 af 25. januar 2017 (bemærkningerne), fremgår:

Med bestemmelsen i stk. 1 foreslås det fastlagt, at Nævnet for videnskabelig uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter. Videnskabelig uredelighed og videnskabeligt produkt er defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1, og nr. 6. Hensigten med bestemmelsen er at klarlægge, at nævnet alene har kompetence til at behandle sager om videnskabelig uredelighed, og at de forhold, som nævnet tager under behandling, skal have sammenhæng med en forskningsmæssig afrapportering, dvs. have fundet sted i et videnskabeligt produkt.

Definitionen af videnskabelig uredelighed fremgår af lovens § 3, stk. 1, nr. 1:

Videnskabelig uredelighed: Fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning.

Af lovens § 3, stk. 1, nr. 4, fremgår:

Plagiering: Tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering.

Følgende fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 1, nr. 4, vedrørende grænsen mellem videnskabelig uredelighed i form af plagiering og tvivlsom forskningspraksis i form af forfatterskabstvister:

Det forventes endvidere, at forfatterskabstvister som udgangspunkt vil blive håndteret som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis fremfor at blive anset som videnskabelig uredelighed i form af plagiering.

Det fremgår af lovens § 13, stk. 1, nr. 2:

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise at realitetsbehandle sager i følgende tilfælde:

...

Sagen må anses for åbenbart grundløs eller formodes ikke at kunne føre til en afgørelse om, at der foreligger videnskabelig uredelighed.

Af bemærkningerne til § 13, stk. 1, nr. 2 fremgår:

Efter nr. 2 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise at behandle en sag, hvor nævnet vurderer, at sagen må anses for åbenbart grundløs eller formodes ikke at kunne føre til en konklusion om videnskabelig uredelighed. Anvendelsen beror på en konkret vurdering af den enkelte sag, men overordnet vil det for at anvende bestemmelsen være en kvalitativ betingelse, at sagen er åbenbart grundløs eller ikke formodes at indeholde forhold, der kan henføres til videnskabelig uredelighed. Det bemærkes, at anvendelsen af afvisningsbestemmelsen og den forudgående vurdering af de nævnte kvalitative betingelser kan foretages på alle stadier af sagen. Bestemmelsen, der i det væsentlige er en videreførelse af gældende ret, skal primært sikre, at en forsker, mod hvem der er indgivet anmeldelse, ikke belastes unødigt ved en lang og belastende realitetsbehandling, i de tilfælde hvor der åbenbart ikke ligger nogen realitet i sagen eller sagen ikke vil kunne føre til en afgørelse om, at der foreligger videnskabelig uredelighed. Også ressourcebetragtninger ligger bag bestemmelsen, således at nævnet ikke belastes unødigt af denne type sager. Som eksempel på anvendelse af bestemmelsen kan nævnes tilfælde, hvor de forhold, der anmeldes, efter nævnets praksis, og eventuelt i lyset af UVVU's tidligere praksis, åbenbart ikke vil kunne anses for videnskabelig uredelighed.

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Nævnets vurdering af sagen

Efter oplysningerne i sagen, herunder at der efter det foreliggende er tale om en forfatterskabstvist mellem anmelder og de anmeldte, finder nævnet, at sagen må formodes ikke at kunne føre til en afgørelse om, at der foreligger videnskabelig uredelighed.

Nævnet afviser derfor at realitetsbehandle sagen, jf. lovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Klagevejledning

Denne afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 18.

Underskrift

Jens Hartig Danielsen
Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Kopi af afgørelsen er sendt til *forskningsinstitutionen*